

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה
בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות

"הו בית"ר": קובלנתו של היציע בשחור צהוב

המוניטין של אוהדי "בית"ר ירושלים" הוא רב פנים: קנאות ונאמנות מחד גיסא, אלימות ושנאת האחר מאידך גיסא, נמהלים יחדיו. אולם היו זמנים אחרים שבהם התנהגותם של האוהדים הייתה דומה בעיקרה, אך היה בה גם שוני.

המאמר הזה בוחן את התנהגותו של קהל האוהדים של "בית"ר ירושלים" בשנות החמישים המוקדמות באמצעות קריאה סימפטומטית, שעיקרה הבחנה בין הטקסט לקונטקסט. גם אז היה זה קהל אדוק למען קבוצתו שהגיב על ניצחון ועל הפסד בפרץ של רגשות. בשנין ההן היה זה קהל של בני השכונות הירושלמיות הוותיקות. שהייתה לו מודעות פוליטית גבוהה ששורשיה נעוצים בתקופה שלפני הקמת המדינה. זה היה קהל שרובו ממוצא מזרחי, אך נכח/בלט בו גם מרכיב אשכנזי אליטיסטי. התנהגותו של הקהל הזה מבוארת במאמר כמחאה קולקטיבית. ההתכנסות במגרש של "בית"ר" הייתה למבע של אי-שביעות רצון מתנאי חייהם ומעמדם של האוהדים בכלל, ובמה לקריאת תגר על ההסתדרות והשלטון של "מפא"י", בפרט. בשנות החמישים המוקדמות העמיד ציבור האוהדים מעין "משמרת של מחאה כבושה". שני עשורים מאוחר יותר, כאשר חל שינוי של ממש בקונטקסט, נעשתה המחאה הזו להתפרצות של זעם.